

I det oprindelige Regeringsforslag, der førte til Loven af 1ste April 1887, fandtes der jo i en 3 Linier lang Notits, en Anthydning af, at en Del af det Beløb, der i det hele forlangtes i Lovforslaget til Husdyrbrugets Fremme, kunde anvendes til disse andre Foranstaltninger — et Beløb, som var særdeles ubestemt — kun for saa vidt bestemt, som det i det hele taget kunde antages at blive lille — ubestemt i den Grad, at man ikke vidste, om der overhovedet kunde blive noget, idet det vilde bero væsentligt paa, hvor stort Tilskud Landboforeninger vilde yde; Statstilskuddet skulde rette sig derefter. Under Landstingets Behandling af denne Sag fik disse Foranstaltninger imidlertid en meget betydelig Udvildelse og kom til at fremtræde under en mere bestemt Form, idet der i Lovens § 1 kom til at staa angivet et bestemt Beløb, der skulde anvendes til disse Foranstaltninger, nemlig et Beløb af ikke mindre end indtil 50,000 Kr., samtidig med, at der indfattes en hel ny Paragraf i Loven, nemlig § 9, der nærmere betegnede, hvori disse Foranstaltninger skulde bestaa. Der nævnes her: „saasom Volsforeninger for alle eller enkelte Arter af de i § 2, 5te Stykke, nævnte Husdyr; Foreninger for Opdrætnings- og Fodringsforsøg, Foreninger til Anstiftelse og Udstationering af Tillægsdyr, Præmiering af hele vellede og lønnende Kvæghold; Ansættelse af private Husdyrbrugs-konsulenter, Udgivelse af Stambøger og andre for Husdyravlens vigtige Strikter m. m.“ Af disse Formaal, som her nævnes, har Erfaringen vist, at navnlig Tilskud til Volsforeninger — dels Tyreforeninger og dels Hingsteforeninger — og Husdyrbrugskonsulenter samt endelig Udgivelsen af vigtige Strikter, særlig have fundet Anklang hos Landboforeningerne og den store Befolkning. Da Lovforslaget var behandlet her, gik det selvfølgelig til Folketinget, og der indtraf da det vistnok temmelig sjældne Tilfælde, at det vendte tilbage hertil med kun 4 temmelig uvæsentlige Forandringer, hvoraf ingen berørte Kapitlet om disse andre Foranstaltninger. Det blev altsaa fremdeles i samme Skikkelse som vedtaget her i Landstinget, og dette Ting maa derfor sammen med den ærede Indenrigsminister dele Ansvar for det, ligesom det ogsaa tillige med ham maa dele Æren for, hvad der mulig kunne fortjene Ære for. Jeg antager, at det vil være dette høje Ting en særlig Tilfredsstillelse, at dets Medvirkning og, jeg tør sige, noget usædvanlige Indflydelse paa Affattelsen af en Lov virkelig har bragt et saa gunstigt Resultat, at Loven har vundet en saadan Anklang hos Befolkningen, har vist sig saa nyttig og virknings-

fuld til at fremme det Formaal, det har stillet sig, nemlig Husdyravlens Fremme, at den ærede Minister nu fremstætter et Lovforslag, hvorved disse oprindelig bevilgede 50,000 Kr. skulde forøges med 70,000 Kr., altsaa mere end fordobles. Paa den anden Side antager jeg, at netop denne Tilfredsstillelse her i Tinget og dette Resultat vilde tillige være en god Borgen for en venlig Modtagelse af Lovforslaget og en stor Villighed til sammen med den ærede Indenrigsminister at arbejde hen til, at man fortsætter videre ad den før nu, men nu dog nogenlunde prøvede Vej.

Naar man taler om denne Lov, ligger det selvfølgelig fristende nær at komme til at tale om den anden gamle Vej, ad hvilken man har søgt at fremme Husdyravlens, nemlig Præmieringsystemet eller Dyrskuesystemet, om man hellere vil bruge dette Udtryk, et System, som jeg hverten tidligere har næret eller endnu nærer nogen overordentlig Sympati for — i alt Fald af en ret besteden Bestaffenhed — og jeg kunde derfor, som sagt, føle mig fristet til at omtale det nærmere; men jeg tror dog hellere, at jeg i dette Øjeblik vil lade det hvile og blot dvæle ved det glædelige Minde om, at Tinget her har været med til en god og hensigtsmæssig Foranstaltning, og ønske, at man i Kraft af dette Minde hder den ærede Indenrigsminister en Tak, fordi han vil fortsætte kraftig ad den samme Vej, hvortil Tinget her har medvirket; det bedste Udslag af denne Tak, antager jeg, er, at man imødekommende og villig behandler dette Lovforslag, hvortil jeg med god Overbevisning kan tillade mig at anbefale det.

Chr. Nielsen: Jeg kan i det hele slutte mig til, hvad den ærede 1ste Landsstingsmand for 8de Kred (Breinholt) nu har udtalt, og jeg vil kun berøre en Del af de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem, hvilket jeg skal gøre saa kort som muligt. En Forhøjelse med 70,000 Kr. til de i § 1 Nr. 4 i Loven af 1ste April 1887 omtalte Formaal kan man jo sige er ikke lidt, men her man hen til Bemærkningerne og Oversigt II. over Antallet af de understøttede Volsforeninger, hvorledes de ere tiltagne i de 5 Aar, i hvilke Loven har virket, er jeg nær ved at have den Mening, at det ikke vilde have været til Stede, om denne Forhøjelse havde været sat op, saaledes at der var kommen til at staa i det hele 200,000 Kr. i Stedet for 120,000 Kr.; thi de paagældende Foranstaltninger ere nogle af dem, der have gjort mest